

Odkrivanje

V naši človeški naravi je, da moramo stvari pridobivati: znanje, vedenje, zdravje, slavo, moč in oblast, itd. To pridobivanje je zato včasih podobno, kot da se vozimo v podivjanem čustvenem vlakcu smrti. Življenje lahko postane neverjetno noro, hektično, kaotično.

Krščanstvo pa nam vsak dan, vsako leto, vsako stoletje ponuja nekaj čisto novega. Novo perspektivo na življenje. To je odkrivanje. Mi življenje že imamo, samo odkriti ga moramo. Mi Boga že imamo, mi že imamo mir, srečo, uspeh, blagoslov in vse kar je lepega in dobrega kakor pravi apostol Pavel: »v njem živimo, se gibljemo in smo« (Apd 17,28) Samo odkriti moramo to.

Kdor gleda na vero, kot nekaj, kar mora pridobiti, kot nekakšno trofejo, to ni vera, to je hudičevo vraževerje. Vera je nekaj svobodnega, nekaj živega, nekaj kar moramo odkriti in kar nam pomaga odkrivati lepoto Njega, ki odrešuje.

In temu je namenjen postni čas. Greh in zapeljivosti sveta nas včasih pripeljejo na stransko pot, zaradi človeške narave pridobivanja, postanemo sužnji, namesto, svobodni verniki. Postni čas z odpovedjo, molitvijo in dobrimi deli, pa nam pomaga odkriti, spoznati in verovati v lepoto Njega, ki odrešuje svet.

Postni čas je da postanemo taki, kakršne nas želi apostol Janez: »da bi bili vsi eno, kakor si ti, Oče, v meni in jaz v tebi, da bi bili tudi oni v naju.« (Jn 17,21)

TELO V SLUŽBI BOGA

Naše telo in naše življenje je tempelj Svetega Duha: »Mar ne veste, da ste Božji tempelj in da Božji Duh prebiva v vas?« (1 Kor 3,16) Pri krstu smo bili maziljeni, kakor škof mazili cerkev, kapelo, zvonove. S svojim telesom in življenjem ne pripadamo več svetu, temveč Bogu.

A tu sem prisoten tudi 'jaz, ki sem'. Moj ego: moji geni, moji možgani, moje predispozicije, moja nrav, vse kar pač lahko rečemo moje in za kar se največkrat opravičujemo: »takšen pač sem«. Zaradi tega mojega ega, zaradi tega, kar pač sem, padam v greh, žalim Boga ali se od Njega celo odtujim. Upiram se dejstvo, da moje telo in moje življenje pripadata Bogu, saj vendarle imam svojo svobodno voljo.

A kakor lahko človekom um vpliva na človekovo telo, lahko človekovo telo vpliva na človekov um. Vsi vemo in se zavedamo, da lahko človek zaradi turobnih misli dejansko fizično zboli in celo predčasno umre. V skrajno vzhodnem in skrajno zahodnem svetu ni prav nobena skrivnost, da sta rak, tumorji, srčne, možganske kapi, anevrizme in podobne bolezni posledice človekovega uma. Človekov um povzroči, da se pokvari in zboli. Mi sami sebe kaznujemo, zaradi slabih misli in podobnega.

Stara krščanska praksa pa govori, da lahko tudi telo vpliva na um – temu vplivanju pravimo molitev, meditacija (ja prav ste prebrali, tega ne poznajo samo Japonci in Kitajci, temveč celo krščanski svetniki iz 4. stoletja) kontemplacija. Predstavniki tega nauka so: Evgarij Pontski, sv. Diadoh, Teofan Zapornik, sv. Avguštin, sv. Janez od Križa, sv. Janez Klimak in drugi.

Ti nam pravijo, da je naše telo učinkovito orodje pri odkrivanju Boga. Bog je že v nas in mi smo v Bogu (prim.: Apd 17,28). Kaj pomeni odkrivati Boga? To pomeni pridobiti notranji mir, zaradi katerega lahko živimo in delamo v še tako kaotičnem in hektičnem okolju, sredi največjih nevernikov

in nasprotnikov in bomo popolnoma mirni, zadovoljni in srečni. In pri tem odkrivanju Boga ima naše telo neverjetno pomembno vlogo.

Najprej povejmo, da imamo dve vrsti uma: v glavi in v srcu. V srcu je naša duša, v srcu je Bog. Zato nas v neprijetnih, žalostnih okoliščinah stiska tam okoli srca. Naš ego, naš um, pa prebiva v naših glavah. Seveda Bog nas ne želi v ničesar prisiliti. Zanj se moramo odločiti svobodno, pri zdravi pameti. Zato obred pri prejemu vsakega zakramenta zahteva, da izrazimo svojo svobodno, neprisiljeno pripravljenost prejeti zakrament – Jezusa Kristusa.

Naš um nas sili na popotovanje na podivjanem čustvenem vlakcu smrti. Bog pa nam želi dati nekaj drugega. Nekaj več, nekaj lepšega, mirnejšega. Vsa spretnost krščanskega načina življenje je, da se iz glave spustimo v srce. Naša glava, naš um, naš ego, včasih deluje popolnoma avtonomno, kakor ugotavlja apostol Pavel: »Ne delam namreč dobrega, ki ga hočem, marveč delam zlo, ki ga nočem.« (Rim 7,19).

Počnemo greh, počnemo zlo, čeprav, ga nočemo delati. Doživljamo zlo od drugod in to kar nekako vpliva na naše življenje: smo tečni, smo zamorjeni, depresivni, nezadovoljni, včasih je stres celo tako velik, da zbolimo. Torej naš um ima vpliv na naše življenje in telo. In tudi naše življenje in telo, lahko vplivata na naš um, na to, kako sprejemamo tuje zlo in tuj greh, da ta ne vplivata na našo kakovost življenja. Da smo ne glede na življenjske okoliščine notranje mirni, zadovoljni.

Zato imamo različne drže pri molitvi: poklekamo, vstajamo, sedimo, se priklanjamo, križamo, imamo sklenjene roke, s katerimi sporočamo svojemu egu, svojemu umi, da hočemo Boga. S postom z odrekanjem, z mrtvičenjem, obiskovanjem mrzle cerkve ali pa poleti v zadušljivi vročini, sami sebe učimo zaupati in se prepuščati Bogu. **Razvajan človek bo vedno nezadovoljen, vsega hudega vaju pa bo zaupal Bogu in bo notranje miren.**

Če umirimo svoje telo, naša molitev, meditacija, ne bo samo lažja, temveč bo tudi rodovitnejša. Ne bomo samo nekaj opravili iz dolžnosti, temveč bomo začutili Boga: »To ljudstvo me časti z ustnicami, njihovo srce pa je

daleč od mene.« (Mt 15,8). K tej umiritvi lahko veliko pripomore tudi dihanje.

Kristjane zamisel, da dihanje lahko pomembno pripomore k notranjemu utišanju, včasih preseneti: »To je zagotovo budistični vpliv«, ampak obstaja tudi krščansko izročilo, ki zagovarja pozornost na dihanje, kot pripomoček k poglobljanju umirjenosti. Že zgodnji kristjani so dihanje videli, kot mogočno metaforo za Božjo pričujočnost. Bog je dahnil življenje v Adama in Evo, Jezus je dahnil Svetega Duha v apostole.

S počasnim in globokim dihanjem svojo pozornost usmerimo v tabernakelj našega telesa, ki je srce, potem pa začnemo z molitveno besedo, morda iz svetega pisma, tista, ki nas nagovori: Jezus, usmili se me, Jezus pomagaj, Abba, Oče, itd. Vdihnemo, malo zadržimo in v umu izgovorimo molitveno besedo. Tako se bomo telesno umirili in se naravnali na Boga. Še posebej je ta metoda koristna, ko pridemo 10 minut pred mašo v cerkev, ter se na ta način zberemo, umirimo in pripravimo na srečanje z Njim, čigar lepota odrešuje svet. Mraz v cerkvi bo dokazano manjši.

Še posebej v postnem času, ko aktivno molimo križev pot (od postaje do postaje), ko se postimo (odrekamo hrani, internetu, zemeljskim užitek), s temi telesnimi vajami, pomagamo naši pobožnosti – molitvi, da se pripravi na največji in najpomembnejši krščanski praznik – Jezusovo vstajenje od mrtvih, ter da bomo resnično lahko v vsaki življenjski situaciji zrli v lepoto Njega, ki odrešuje svet, ter tako uživali mirno, zadovoljno življenje.

Več o tej temi lahko preberete v knjigi: »V tiho deželo«, ki jo je napisal Martin Laird, izšla pa je v založbi KUD Logos, o tej knjigi je zapisano:

Molitev, gojenje notranje tišine in zbranosti, miselne treznosti in »zavedanja« – pot v tiho deželo, deželo molka – se kaže kot temeljna duhovna praksa, ki zagotavlja človekovo duhovno in duševno zdravje ter predstavlja temelj vseh njegovih drugih dejavnosti. Vodnik želi biti kačipot k miru, zbranosti in modrosti, ki bo gotovo nagovoril tudi bralce, ki nimajo nobenega živega stika s krščansko tradicijo.

GREH

Včasih se zdi, da se v Katoliški Cerkvi vse vrti okoli greha. Da Cerkev skuša vzdrževati napetost in delovanje s pomočjo nenehnega vzbujanja krivde pri svojih vernikih. Toda krivda je univerzalen pojav, ki jo lahko najdemo tudi pri nekaterih živalih.

Bistvo našega življenja ni greh. Greh, padec, neuspeh, napake, krivice to je pač realnost našega življenja. Tudi druge veroizpovedi in celo ateisti to poznajo, samo drugače to imenujejo ali pojmujejo. Če bi bil greh tisto 'ta glavno', bi Bog grožnjo uresničil že v Edenskem vrtu: »le z drevesa spoznanja dobrega in hudega nikar ne jej! Kajti na dan, ko bi jedel z njega, boš gotovo umrl.« (1 Mz 2,17). Pa Bog ni uresničil grožnje, nekako že živimo. Tudi Bog ni mevža, če ni uresničil grožnje, kakor župnik ni mevža, če ne uresniči, kar je zagrozil. To je pač ljubezen, ki težko uniči, kaznuje, graja, tisto, kar pač ljubi. Ampak včasih pač mora postaviti mejo, ker prava ljubezen hoče nekaj več. In ta meja je greh.

Med tem, ko imajo ateisti drage psihoterapije, imamo mi zastonski dar ljubezni - Jezus Kristus in njegova smrt na križu. Kri prelita na križu izmiva naše grehe. In to je zakrament svete spovedi. Greh je padec in vsak padec nas umaže. Včasih se ta umazanija vidi, včasih pa ne, ampak to še ne pomeni, da ni umazano. Operacijska soba mora biti sterilna. Na videz je čista, ampak je lahko nevarno kontaminirana.

Greh – pa naj bo to padec v skušnjavi ali preizkušnji, neuspeh, napake, krivice, žalitve, vse kar je slabe je naša meja, je naš test, koliko smo močni in koliko smo šibki. Pa ne samo to, to je test, koliko dejansko verujemo, koliko dejansko zaupamo, da nam Bog lahko greh odpusti, ter da dejansko lahko začnemo znova, obrnemo list in začnemo znova.

Koliko ljudi prinese blagoslovit velikonočna jedila, ali koliko otrok je pri verouku, ni prav noben dokaz vere nekega posameznika ali kraja. Ker za to ne potrebuješ vere. To je stvar tradicije. Izraz vere je ali veruješ, da je Jezus

Kristus vstal od mrtvih, torej ima Bog oblast in avtoriteto obujati od mrtvih - to je odpuščati grehe, spreminjati zlo v dobro, varovati in oblivati s svojo milostjo? To vero krepimo z redno spovedjo in obiskom nedeljske svete maše. Cerkev ni brez razloga zapovedala, da vsaj za veliko noč opravi spoved in prejmi sveto obhajilo. Ker se Cerkev zaveda in ve, da pri Bogu ni bistvo greh, padec, temveč to da človek zaupa v Boga in vstane, ter mirno nadaljuje pot.

Sveto spoved lahko opravite:
vsak dan pol ure pred večerno sveto mašo

V postnem času bom za sveto spoved dodatno na voljo:

- ob petkih eno uro pred večerno sveto mašo
- na veliki teden eno uro pred sveto mašo
- na Cvetno nedeljo od 14-ih do 15-ih, morda pride tudi duhovnik od drugod
- na veliki četrtek po večerni maši do 21.30
- na veliki petek po obredih do 21.30
- na veliko soboto med blagoslovi velikonočnih jedi

ZAKRAMENT SV. KRSTA

Vsi starši, kateri bi radi, da Bog njihovim otrokom podeli dar vere, lahko svoje otroke prinesejo h krstu:

10. marec. Obvezna priprava na krst, ki se jo udeležijo starši in botri bo 7. marca ob 17-ih. Pred pripravo naj se starši oglasijo v župnijski pisarni ob petkih od 16-17, zaradi vpisa v krstno knjigo. Datumi priprav na krst se lahko spremenijo, spremljajte aktualna tiskana in nedeljska oznanila.

ČIŠČENJE ŽUPN. CERKVE

	Druga sobota v mesecu (ob 10-ih)	Četrta sobota v mesecu (ob 10)
Maj	Dolenja vas 1	Dolenja vas 2
Junij	Dolenja vas 2	Dolenja vas 4
Julij	Humec – lihe številke	Humec – sode številke
Avgust	Mali Humec – lihe št.	Mali Humec – sode št.
September	Za Humcem – lihe št.	Za Humec – sode št.
Oktober	Gredice – lihe št.	Gredice – sode št.
November	Hrib — lihe št.	Hrib –sode št.
December	Lipovec 1	Lipovec 2
Januar	Lipovec 3	Lipovec 4
Februar	Prigorica 1	Prigorica 2
Marec	Prigorica 3	Prigorica 4
April	Rakitnica 1	Rakitnica 2

Druga sobota v mesecu je: 9.3.2024.

Izjemoma tretja sobota v mesecu je: 16.3.2024.

Letos pride praznik Gospodovega oznanjenja – materinski dan (25.3.) v čas Velikega tedna zato bo liturgično praznovanje tega praznika v soboto 23.3. s svetimi mašami ob 8-ih in ob 10-ih.

Otroci 8. in 9. razreda bodo zakrament svete birme prejeli v soboto 11.5.2024. Prvo obhajilo pa bo predvidoma junija.

MAŠNI NAMENI – marec 2024

Ker je Sveta maša življenjsko resna zadeva, nekaj navodil in priporočil glede Svete maše

- Sveta maša ni pravica ne dolžnost, je življenje Jezusa Kristusa in kot vsako življenje se lahko začne in konča prej ali kasneje, zato bodite vsaj 10 minut pred uro začetka v cerkvi. Zato boste šli prej iz službe, od doma, vzeli dopust, vztrajali v mrazu in vročini – naj neverniki vidijo, vašo vero. Tudi tako se oznanja evangelij!
- Če hodite redno k obhajilu, morate tudi redno hoditi k spovedi. Prejemanje obhajila brez posvečujoče milosti svete spovedi je nespodobno.
- Obhajilo morate prejeti tako, da duhovnik vidi, da ste obhajilo prejeli. Pri obhajilu naj se vam ne mudi. To je intimni dogodek med vami in Bogom. Duhovnik ni samo delivec, temveč je tudi varuh svetih skrivnosti, zato v primeru, da ne izkažete dovolj spoštljivosti do svete hostije, le to vzame nazaj!
- Tisti, ki se obhajate na usta, »morate usta odpreti tako, da duhovnik položi hostijo na jezik. Ne smete jo prijeti z zobmi, če tako naredite je bolje, da sploh ne hodite k obhajilu« (prim. Joseph Ratzinger – Benedikt XIV.) Pri obhajilu naj se vam ne mudi. To je intimni dogodek med vami in Bogom.
- Mašnih namenov med mašo se ne imenuje posebej, razen pri pogrebni maši – zadušnici. Tisti, ki je dal za mašo ve za kaj (koga), je daroval in Bog ve, za koga (za kaj) se Sveta maša daruje. Kdor bo zavestno pri Sveti maši bo v srcu začutil, da je bila Sveta maša opravljena po danem namenu.

Urnik svetih maš se lahko spremeni. Spremljajte nedeljska oznanila! Ob praznikih je urnik svetih maš napisan posebej! **Mašni nameni se pobirajo osebno v župnijski pisarni na prvi petek v času uradnih ur za naslednji mesec** (npr. marca za april)

Župnijska cerkev je za osebno molitev odprta vsak dan od 9-ih do 18-ih

Zakrament svete spovedi lahko opravite (razen če pride kaj vmes):

- pol ure pred večerno sveto mašo
- po dogovoru

Ob zadnji (smrtni) uri, oz. ko opazite, da se življenje zaključuje, poskrbite, da boste prejeli poslednje zakramente! Zvoniti po toči je prepozno! Ker noben človek ne more biti 24 ur na dan, 365 dni na leto na razpolago, se včasih zgodi, da nisem na razpolago. V tem primeru se obrnite na sosednje župnije.

VELIKI TEDEN

Veliki teden s **CVETNO NEDELJO**, letos 24.3.2024. Na cvetno nedeljo se spominjamo Jezusovega prihoda v Jeruzalem. Jezus pride v Jeruzalem, da bo izpolnil Božjo voljo, ter umrl na lesu križa, da bi ga Bog obudil od mrtvih, ter da bi mi po tem vstajenju živeli vekomaj.

Običajno je pred mašo ob 10-ih **procesija z zelenjem**. Če bo letos tudi, bo oznanjeno nedeljo prej.

Na **VELIKI ČETRTEK** v stolnicah škof z duhovniki obhaja krizmeno mašo. Pri tej sveti maši se posvetijo sveta olja (bolniško, krstno, sv. krizma). Zvečer pa se bomo zbrali ob 19-ih, ter obhajali »Zadnjo večerjo«. Pri tej zadnji večerji je Jezus prvič 'maševal', ter postavil zakrament svete

evharistije, ter tako izpolnil svojo obljubo, da bo z nami do konca sveta. Pri tej sveti maši seugasnejo zvonovi, ki molčijo do velike noči.

Na veliki četrtek po sveti maši, se Najsvetejši zakrament odnese v Božjo ječo, ter je običajno celonočno češčenje. Ker zaradi mojih zdravstvenih razlogov ne zmorem več celo noč prebedeti, **letos celonočno češčenje odpade**. Po sveti maši na veliki četrtek bom na voljo za sveto spoved do 21.30.

Na **VELIKI PETEK** obhajamo Jezusovo smrt na križu. Križev pot bomo molili ob 15-ih na župnijskem vrtu. Ob 19-ih pa bodo obredi Velikega petka. To ni sveta maša, temveč obredi češčenja Jezusove smrti. Na veliki petek ni svetih maš. Po starodavni navadi se na veliki petek pripravi velikonočna jedila, saj vse te vonjave vzbujajo v nas skušnjave in večje kot je premagovanje, večje je naše zasluženje.

Na **VELIKO SOBOTO** Jezus leži v grobu. Mi pa objokujemo njegovo smrt in naš greh, ki je to povzročil. Obenem pa pričakujemo in čakamo, da Bog napravi največji čudež – Jezusa obudi od mrtvih. Ob 7-ih se bo blagoslov velikonočnega ognja, vabljeni, da ga pridete iskat, ter z njimi prižgete svoja kurišča.

Vrhunec predstavlja **Vigilija – bdenje** (čakanje, da Jezus vstane od mrtvih), ki jo bomo začeli na veliko soboto ob 20-ih. To je sveta maša vseh svetih maš, prepletena s starodavnimi obredi, nekateri so stari 2.000 let.

VELIKA NOČ. Največji in najpomembnejši krščanski praznik. Na Veliki noči temelji naša vera. Vedno je ob nedeljah, ter je zato vsaka nedelja mala velika noč. Praznovanje Jezusovega vstajenja od mrtvih bomo začeli ob 7-ih zjutraj z velikonočno procesijo.

BRALCI BERIL

- Preko e-maila lahko predhodno prejmete berilo, da se doma pripravite, v tem primeru pošljite e-mail na: ales.pecavar@rkc.si
- V primeru, da je bralec odsoten in tisti dan, ko je razporejen ne more brati naj poskrbi za zamenjavo.

ž

KRIŽEV POT

Križev pot je pot greha, pot krivde. Ni človeka, ki se ne bi kdaj pa kdaj soočil z grehom, s krivdo. Včasih kot povzročitelj, včasih pa kot žrtev. In Jezus Kristus se je z grehom, s krivdo soočil v najhujši možni obliki: kot žrtev, kot tisti, ki mu je bil povzročen greh, krivda, krivica. Kajti Jezus Kristus je bil popolnoma brez greha, je pa doživljal moj, tvoj, naš greh.

Križev pot, je pot, ki jo človek prehodi, od padca do vstajenja. In to zadnje je najbolj pomembno. Vsi padamo od prvega to zadnjega. Ampak vsak pa ne vstane in se ne pobere. In to je največja tragika človeškega življenja. Ko nas padci tako potrejo, tako uničijo, da ne moremo več vstati. Tako na primer lahko nekoga nenehno kritiziramo, vidimo in opozarjamo na njegove, njene napake in to seveda lahko človeka prej ali slej zadene in pade. Lahko doživljamo krivice, se ne moremo upreti skušnjavi, preizkušnja je prehuda itd.

Ne gre za vprašanje kdo je kriv. Mi velikokrat iščemo krivca, se skušamo opravičiti. A noben, razen Boga ne ve točno, kaj je v človekovem srcu. Povzročitelj nekega zla, je lahko tudi žrtev, ki se ne more pobrati drugače, kot da ponovno povzroča zlo. Žrtev se lahko hitro spremeni v povzročitelja ali povzročitelj v žrtev. Ali če povemo drugače: plen lahko postane lovec.

Zato je tukaj križev pot, da se poberemo iz naših padcev, ni pomembno kdo je kriv: mi sami ali nekdo drug. Jezus je trikrat padel – to je znamenje neskončnosti padcev. Če je Jezus padel, še bolj padamo mi. Toda pomembno je da se poberemo in nadaljujemo življenjsko pot v zaupanju, da Bog odpušča, da Bog pomaga, da je Bog tukaj, da nismo sami, prepuščeni samemu sebi.

Če pobožnost križevega pota jemljemo resno in ga resno in zavzeto molimo in izvajamo, nam lahko pomaga k spreobrnitvi – to je, da vse dobro in slabo, greh in krivdo, vzrok in posledico prepustimo Bogu.

Pobožnost križevega pota bomo v župnijo opravljali vsak petek, ob 17.30 na župnijskem vrtu, ob vsakem vremenu. Na veliki petek pa ob 15-ih. Molili pa bomo Križev pot Magdalene Gornik.

LEPO JE!

Na sedežu se zravnaj, poravnaj vse kosti, nekajkrat globoko zadihaj, in sprostij vse mišice in kite in vsa veziva, pomisli na Jezusa, ko si v spomin priklješ podobo Svete hostije v monštranci in lahko rečeš: »Lepo je! Nič ne manjka, vsega je dovolj. Če bo tako, kot je bo čisto zadovoljivo, nič več, lahko je manj, zagotovo pa ne več.«

V kolikor pa misliš, kaj vse bi moralo biti, kaj vse ni tako kot bi moralo biti, koliko krivic je v mojem, tvojem, svetovnem življenju, ter podobne turobne misli... vse je v naši glavi...

in zato je postni čas. Da lahko rečeš, misliš in živiš, kot v prvem odstavku, namesto, da zgrbljen v dve gubi, životariš ko govoriš, misliš in živiš kakor v drugem odstavku.

Težko je ljudi prepričati, da je vse v redu, da je lepo, da nam nič bistvenega ne manjka, tudi če gredo detajli življenja malce po svoje. Toda pomembna je struktura. Ne samo tisto, kar se na strukturo naveša in se najbolj vidi. Težko je ljudi prepričati, da je vse v redu, da je lepo, da nam nič bistvenega ne manjka. Kakor je ljudi težko prepričati, da naj se preprosto prepustijo Bogu in zaupajo. Zakaj pri krščanstvu ne gre za prepričevanje, morda za pričevanje. Zakaj pri Bogu gre za osebno odločitev, posameznika. Ti se moraš odločiti za Boga in tako tvoj mož ali tvoja žena in tvoj otrok in tvoj vnuk itd. in iz te odločitve boš ti živel kot kristjan, boš hodil v nedeljo k maši, boš hodil k spovedi, boš častil Najsvetejši zakrament, se boš prepuščal Bogu in zaupal.

Medtem, ko turobne misli pridejo same od sebe, saj smo s turobnimi mislimi preparirani praktično od zibelke dalje: televizija, internet, časopisi, spomini drugih vse to je polno turobnih misli, zaradi katerih pač ne moreš zreti v lepoto Njega, ki Odrešuje svet. In ja, greh človek stori kar tako sam od sebe, z levo roko. Človeka ni potrebno dosti prepričevati, da opusti dobro in stori slabo.

Za dobro, za dobre misli, za dobre stvari, pa se je potrebno odločiti in včasih prav posebej in resnično potruditi. Zakaj slabe stvari, slabe misli pridobivamo, ustvarjamo. Dobre stvari pa odkrivamo. In zato je postni čas, s svojo dejavnostjo, da odkriješ lepoto Njega, ki Odrešuje svet, da odkriješ da ti nič bistvenega ne manjka, in da je svet ustvarjen po Božji zamisli, in človek ustvarjen po Božji podobi, kakor Bog: resničen, dober, lep in edini – drugega ni. Ter da se tega začneš zavedati, to ceniti, spoštovati in, morda, nikoli ne veš, celo ljubiti. Boga.

Župnijska pisarna
je odprta
petek od 16-17

Mašni nameni se
pobirajo osebno na
prvi petek v času
uradnih ur za en
mesec.

Sveta spoved
Pol ure pred
večerno sveto mašo
oz. po dogovoru.

**Bolniško
maziljenje**
Za obisk se
dogovorite preko
tel.: 031/347-427

**Duhovnik v UKC
Ljubljana:**
tel.: 041/613-378

**Duhovnik v
bolnici Novo
mesto:**
p. Marko Novak
tel.: 041/742-721

Župnijska cerkev
je odprta vsak dan
od 9-ih do 18-ih
(19-ih poleti)

MOLITVE POSTNEGA ČASA

Iz bogoslužnega branja – brevirja.

Jutranja molitev

O Kristus, prava luč sveta,
preženi vso temo srca,
krepost naj v dušah se blešči,
ko spet začenja se nov dan.

Ko daješ milosti nam čas,
spokornega še daj duha,
v dobroti spreobrne vse,
ki čakaš nas usmiljeno.

O daj, da spokorimo se
vsaj malo, in odpusti nam,
saj večji si v usmiljenju,
kot grehi vsega so sveta.

Tvoj pride dan, Gospod, tvoj
dan,
ko vse na novo zacvete,
naj veselimo se ga vsi,
ker prenovljeni bomo v njem.

Trojica sveta, naj slavi
te vse vesoljstvo in časti,
naj duh očiščen, prenovljen
ti poje novo hvalnico. Amen.

Večerna molitev

Ti, Jezus, si posvetil post,
ko si v puščavi postil se,
naročlaš zdaj ga tudi nam
za zdravje našega duha.

Naklóni Cerkvi milosti,
vse naše občestvo podpri,
naj grehe svoje vsak spozna,
iskreno se jih pokesa.

Pregrehe, ki teže nam vest,
odpusti milostno, Gospod,
in za naprej pomagaj nam,
da v grehe več ne pademo.

Spokorna dela postnih dni
naj zбриšejo nam vse dolgé,
očiščeni veliko noč
naj radostno obhajamo.

Trojica sveta, naj slavi
te vse vesoljstvo in časti,
naj duh očiščen, prenovljen
ti poje novo hvalnico. Amen.

Glas svetega Roka – oznanila župnije Dolenja vas

Odg.: Pečavar Aleš, žpk. Telefon: 031/347-427

E-mail: ales.pecavar@rkc.si